

Dosarul nr. 2r-84/22
(2-13078373-01-2r-08022022)

prima instanță: Judecătoria Ialoveni (jud: A. Sandu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către recurentul Ion Plugaru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „First Financing Group” împotriva lui Ion Plugaru cu privire
la încasarea datoriei,

la cererea reconvențională depusă de Ion Plugaru împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „First Financing Group”, intervenienți accesorii Viorel
Plugaru și Gottlieb Baruch Arie cu privire la constatarea nulității contractului de
vânzare-cumpărare a imobilului ipotecat și stabilirea datoriilor debitorilor,

împotriva încheierii din 07 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Ion Plugaru a deciziei
din 07 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 17 august 2012, S.R.L. „First Financing Group” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Ion Plugaru cu privire la încasarea datoriei.

La 7 august 2015, Ion Plugaru a depus cerere reconvențională împotriva
S.R.L. „First Financing Group”, intervenienți accesorii Viorel Plugaru și Gottlieb
Baruch Arie cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a
imobilului ipotecat și stabilirea datoriilor debitorilor.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Judecătoria Ialoveni, acțiunea inițială
a fost respinsă; acțiunea reconvențională a fost admisă parțial. S-a stabilit lipsa
datoriilor lui Ion Plugaru față de S.R.L. „First Financing Group” conform
contractului de împrumut nr. p54/09 din 5 noiembrie 2009; s-a stabilit datoria lui
Ion Plugaru față de S.R.L. „First Financing Group” conform contractului de
împrumut nr. p53/09 din 5 noiembrie 2009 în sumă de 28 933 dolari și 99 cenți. În
rest, acțiunea reconvențională a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 07 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul
declarat de Ion Plugaru; s-a admis apelul declarat de S.R.L. „First Financing Group”;
s-a casat hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Judecătoria Ialoveni și s-a pronunțat o
nouă hotărâre prin care: s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L.

„First Financing Group” și s-a încasat de la Ion Plugaru suma în mărime de 28 933 dolari și 99 cenți, cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 23 550 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 35 000 de lei; s-a respins ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de Ion Plugaru.

Prin încheierea din 7 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a considerat inadmisibil recursul declarat de către Ion Plugaru, prin intermediul avocatului Ina Pușcaș.

La 15 iunie 2021, Ion Plugaru, a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei din 07 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, indicând ca temei de drept art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

Prin încheierea din 07 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cererea de revizuire declarată de Ion Plugaru, a fost respinsă, ca fiind inadmisibilă.

La 28 octombrie 2021, Ion Plugaru a declarat o cerere de recurs împotriva încheierii din 07 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu admiterea cererii de revizuire, casarea integrală a deciziei din 07 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău și remiterea cauzei civile la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că, copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 15 octombrie 2021, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 211, Vol. IV), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 28 octombrie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 15 iunie 2021, Ion Plugaru, a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei din 07 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de revizuire în temeiul art.449 lit.b.) Cod de procedură civilă, potrivit căruia revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a

cauzei, care prin încheierea din 07 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind inadmisibilă.

La caz, Colegiul conchide că, Curtea de Apel Chișinău, corect a constatat inadmisibilitatea cererii de revizuire, or, temeiurile declarării revizuirii împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile de către legiuitor sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

În acest context, Colegiul reține ca fiind întemeiată constatarea Curții de Apel Chișinău în sensul că temeiurile invocate în recursul depus de către Ion Plugaru în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, și nu poate fi interpretat ca circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute anterior.

În cazul în care se invocă că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei, descoperirea înscrisurilor probatoare care au fost reținute de un participant la proces, se are în vedere situația în care la data pronunțării hotărârii atacate, instanța nu a avut în vedere anumite înscrisuri, deoarece nu au putut fi înfățișate de părți din motive independente de voința lor, înscrisuri care în mod vădit erau de natură să schimbe soluția dată. Este necesar ca înscrisul invocat pentru revizuire să fie determinant, în sensul că dacă ar fi fost cunoscut de instanță cu ocazia judecării cauzei, soluția ar fi putut fi alta decât cea pronunțată.

Astfel, Ion Plugaru, nu a probat și nici nu a prezentat aceste înscrisuri, care în viziunea sa constituie circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Or, reieșind din materialele dosarului, Colegiul statuează că, în cererea de revizuire depusă la 15 iunie 2021 precum și în cererea de recurs depusă, Ion Plugaru, nu a invocat careva fapte esențiale care nu i-au putut fi cunoscute anterior și nu a prezentat și anexat careva probe în acest sens.

Întru consolidarea soluției adoptate, Colegiul constată că, argumentele invocate în prezentul recurs, sunt similare argumentelor invocate în cererea de revizuire menționată supra.

Așadar, instanța de recurs, reiterează faptul că, temeiurile invocate în recursul depus de către Ion Plugaru în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

Mai mult decât atât, prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul invocă și hotărârea Curții Europene a

Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea a reiterat că, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cauza Roșca vs Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate în cererea de recurs sunt declarative și neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către recurentul Ion Plugaru și de a menține încheierea din 07 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către recurentul Ion Plugaru.

Se menține încheierea din 07 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „First Financing Group” împotriva lui Ion Plugaru cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat